

Představme si konkrétní situaci živnostníka, který ve svém podnikání používal pro prezentaci své činnosti televizor zakoupený v roce 2007 za 25 000 Kč.

V roce 2010 hodlá tento televizor nahradit novým a použitý televizor chce buďto prodat nebo převést do osobní spotřeby k soukromému využití. Jestliže televizor nebo podobný majetek zaevidoval v daňové evidenci či účetnictví (byl součástí obchodního majetku), bude výnos z jeho prodeje příjmem z podnikání podle § 7 zákona o daních z příjmů a ve výši aktuální obvyklé

tržní ceny vstoupí do daňového základu daně z příjmů fyzických osob. Plátce daně z přidané hodnoty současně z prodejní ceny odvede odpovídající DPH na výstupu.

V případě, že živnostník televizor nebo podobný majetek před jeho prodejem z daňové evidence či účetnictví vyřadí (prodeji by tedy předcházelo vyřazení z obchodního majetku), výnos z prodeje by do základu daně z příjmů vstoupil jako tzv. ostatní příjem podle § 10 zákona o daních z příjmů a nepodléhal by odvodu DPH

na výstupu. Při prodeji televizoru po více jak 5 letech následujících po jeho vyřazení z obchodního majetku by se jednalo o příjem od daně z příjmů osvobozený.

Převod majetku, u kterého jsme při jeho pořízení uplatnili nárok na odpočet DPH, z podnikání do trvalého užívání pro osobní potřebu plátce, je však z pohledu daně z přidané hodnoty považován za tzv. fiktivní dodání zboží za úplatu (§14 zákona o DPH). Znamená to, že při převodu majetku do osobní spotřeby musíme odvést DPH na výstupu a základem daně bude opět aktuální obvyklá tržní cena, jejíž výši

může kromě příslušného

znalce stanovit
i jiná

věci znalá osoba, např. servisní technik, prodejce použitého zboží apod.

Ing. Vladimír Opatrný

daňový poradce